

Lizák Pálma

Rochester lánya

(Jane Eyre című regény alapján)

Lizák Pálma: Rochester lánya

Charlotte Brontë: Jane Eyre című regénye nyomán

Oh! George! Oh! George! Söhajtott Adél a hír hallatán és gyenge teste megingott, elájult. Apja még időben elkapta, karjaiba vette és a szobájában lefektette. Anyjával együtt tehetetlenül álltak mellette. Tudták, hogy sorsáról már nélkülük is döntött.

Mr. Rochester angol földbirtokos gyám leányának, Adélnek életét ismerhetjük meg a 19. század második felében játszódó romantikus regényből.

Tanúi lehetünk első szerelme kibontakozásának és találkozásának egy heves, latinus fiúval, aki forró, de csalóka vallomásokkal majdnem megszédíti.

Csodás hangjával az előkelő társaságok kedvence lesz.

Anyja utolsó kívánságának teljesítése viszont örökre megváltoztatja életét.

Megértjük Jane rémületét, amikor megtalálja Edward véres ruháját. Ki löhetett rá. És miért?

A szép, de öntelt és gőgös Blanche addig fürdik az úri társasági élet hízelgő fényében, míg egy nap összefut az ellenállhatatlanul vonzó, halottnak hitt férfival.

E váratlan találkozás után zokogva siratja eddigi életét.

St. John tiszteletest indiai missziós munkája ráébreszti a gyarmati világ fonákságaira. A lázadás során tanúsított hősies helytállása, az egyszerű emberek önzetlensége, és a hitéért való küzdelem gyökeresen megváltoztatja életfelfogását.

A regényben feltűnő új szereplő, a világot járó, nők bálványa, Lawson Linwood kalandjai a következő regényben lesznek olvashatóak.

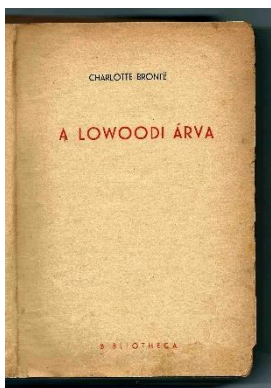
Tizenöt éves kislány voltam, amikor karácsonyra édesanyám a Lovoodi árva című könyvvel ajándékozott meg. Ezt a könyvet életem során legalább harminc alkalommal elolvastam. Kétszer kellett újra köttetni, de már megint rongyos.

A könyvet később, az eredeti Jane Eyre címmel jelentették meg.

Elvarázsolt a regény hősnőjének, Jane-nek tiszta erkölce, töretlen akarata, és Mr. Rochesterrel kialakult szerelmük izzó szenvedélye.

Mindig arra gondoltam, hogy bizonyára érdekes lenne a szereplők további élete. Különösen Adél, a kis gyámleány sorsa foglalkoztatott.

Már iskolás koromban felfigyeltek tanáraink a fogalmazásaimra. Szívesen lettem volna író, ha el nem olvasom Jókai Mór sok-sok csodás regényét.

Úgy éreztem, hogy nekem azok olvasása után a tollat le kell tennem. Apróbb, jelentéktelen dolgokat írogattam, csak a magam szórakoztatására. A festészetben találtam meg a kibontakozás lehetőségét.

Sok-sok év után most vettem a bátorságot, hogy elképzelésem szerint megírjam Adél felnőtté válásának történetét.

(weblap: <http://palmus.hu/>)

A szerző